

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie, Wydział II Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Dorota Gryszakowska-Michta

Protokolant : Magdalena Machura

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 10.05.2018 r.

w sprawie z zażalenia Stowarzyszenia Obrona Zwierząt w Jędrzejowie

na postanowienie z dnia 24 listopada 2017r. prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ostrowcu Świętokrzyskim w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa sygn. akt PR 2 Ds. 280.2017

na podstawie art. 437 §1 k.p.k. , art. 306 §1 k.p.k., art. 329 §1 k.p.k. i art. 465 §2 k.p.k.

postanawia:

nie uwzględnić zażalenia Stowarzyszenia Obrona Zwierząt w Jędrzejowie na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ostrowcu Świętokrzyskim w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrowcu Świętokrzyskim odmówił wszczęcia śledztwa, w sprawie:

1/ siedmiokrotnego w krótkich odstępach czasu, w okresie od 15 lutego 2011 roku do 8 stycznia 2016 roku, w Jędrzejowie pow. kielecki w woj. świętokrzyskim, przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego - Burmistrza Miasta Jędrzejowa, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, a mianowicie poprzez zawarcie umowy Nr 14/2011, o zapewnieniu opieki bezdomnym zwierzętom oraz umowy o świadczenie usług w zakresie hotelowania i zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom z terenu Gminy Jędrzejów wraz z prowadzeniem działań adopcyjnych z Longinem Siemińskim prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Hotel dla Zwierząt i Ptactwa Domowego” z siedzibą w Łodzi, oraz sześciu kolejnych aneksów dotyczących przedłużenia okresu obowiązywania tej umowy datowanych odpowiednio na : 3 stycznia i 31 maja 2012 roku, 10 stycznia 2013 roku, 21 stycznia 2014 roku, 23 stycznia 2015 roku i 8 stycznia 2016 roku, bez przeprowadzenia w tym zakresie postępowania przetargowego w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych zawartych w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 roku, Prawo Zamówień Publicznych / Dz.U. z 2017 roku, poz. 1579 - tekst jednolity z późn. zm. / i działania przez to na szkodę interesu publicznego, w zakresie dotyczącym wydatkowania środków publicznych na ochronę zwierząt przez Gminę Jędrzejów, to jest o przestępstwo określone w art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 17 ust. 1b pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 roku, o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych / Dz.U. z 2017 roku, poz. 1311 - tekst jednolity /, wobec stwierdzenia, że przedmiotowy czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego określonego w ustawie Kodeks karny albo w przepisach pozakodeksowych, przy czym stanowić może przypadek naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określony w szczególności w przepisie art. 17 ust. 1b pkt 1 cyt. wyżej ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,

2/ niedopełnienia ciężących obowiązków i nadużycia uprawnień w okresie od 14 marca 2011 roku do 2 maja 2016 roku, w Jędrzejowie, pow. kielecki w woj. świętokrzyskim, przez Burmistrza Miasta Jędrzejowa, jako osoby obowiązanej na podstawie przepisu ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi Miasta i Gminy Jędrzejów, poprzez bezpodstawne ponoszenie kosztów w kwocie 13.991,25 złotych za utrzymanie psa o nadanym nr chip 967000000767957 w „Hotelu dla Zwierząt i Ptactwa Domowego” z siedzibą w Łodzi prowadzonym przez Longina Siemińskiego, i wyrządzenia przez to wymienionej jednostce

samorządu terytorialnego szkody majątkowej na wskazaną powyżej sumę pieniężną, to jest o przestępstwo określone w art. 296§1 k.k., wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego,

3/ niedopełnienia obowiązków w okresie od 14 marca 2011 roku do 2 maja 2016 roku, w Jędrzejowie, pow. kielecki w woj. świętokrzyskim, przez Burmistrza Miasta Jędrzejowa, poprzez niewłaściwe sprawowanie kontroli w zakresie prawidłowości wykonywania umowy zawartej pomiędzy Gminą Jędrzejów a Longinem Siemińskim prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Hotel dla Zwierząt i Ptactwa Domowego” z siedzibą w Łodzi, w części dotyczącej utrzymania psa o nadanym nr chip 967000000767957 we wspomnianej placówce ochrony zwierząt i działania przez to na szkodę interesu publicznego Gminy Jędrzejów, to jest o przestępstwo określone w art. 231 § 1 k.k., wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

W uzasadnieniu swojej decyzji w zakresie zaskarżonego rozstrzygnięcia prokurator wskazał iż Burmistrz Miasta Jędrzejowa posiadał i nadal posiada uprawnienia do zawierania umów dotyczących wykonywania na obszarze Gminy Jędrzejów szeroko rozumianej opieki nad bezdomnymi zwierzętami, co więcej - nadto do jego obowiązków należy kontraktowanie tego rodzaju usług albowiem zgodnie z treścią art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku, o ochronie zwierząt / Dz.U. z 2017 roku, poz. 1840 - tekst jednolity /, zapobieganie bezdomności zwierząt i zapewnienie im opieki oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gminy. Nadto podał, że bezsporne jest także to, że kontraktowanie każdej umowy zawieranej przez podmiot publiczny powinno być procedowane w sposób przewidziany procedurami przetargowymi przewidzianymi w cyt. wyżej ustawie - Prawo Zamówień Publicznych. Tego wymogu nie dochował Burmistrz Miasta Jędrzejowa lub/i podlegli mu urzędnicy prowadzący sprawy przetargowe, za których jednak odpowiada on za zasadzie zwierzchnictwa, przy zawieraniu umowy z Longinem Siemińskim o zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom oraz umowę o świadczenie usług w zakresie hotelowania i zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom z terenu Gminy Jędrzejów wraz z prowadzeniem działań adopcyjnych, a także w sześciu przypadkach aneksowania wspomnianej umowy. Prokurator podniósł, że przestępstwo określone w art. 231§1 k.k. może być popełnione tylko umyślnie, co oznacza, że funkcjonariusz publiczny musi obejmować swoim zamiarem - bezpośrednim albo ewentualnym - zarówno przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków, w wyniku działania lub zaniechania, jak i działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, charakteryzujące to przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków. Innymi słowy zachowanie się sprawcy polega na przekroczeniu uprawnień lub niedopełnieniu obowiązków i działaniu przez to na szkodę konkretnego interesu publicznego lub prywatnego. Interes publiczny lub prywatny, na którego szkodę działa funkcjonariusz publiczny realizujący znamiona czynu zabronionego z przepisu art. 231§1 k.k., musi być rozumiany w znaczeniu interesu wynikającego z prawa materialnego, a nie interesu dotyczącego samej właściwej procedury / por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2013 roku, sygn. akt W A 1/13 /. Prokurator nadto uwypuklił także to, że występki opisany w art. 231§1 k.k. należy do kategorii przestępstw konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo, a więc materialnych znamienych skutkiem, którym jest wystąpienie niebezpieczeństwa powstania szkody w interesie publicznym lub prywatnym / patrz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2013 roku, sygn. akt I KZP 24/12 /. Przepisanie czynu z art. 231 § 1 k.k. wymaga zatem wykazania wystąpienia realnego, odrębnego od samego „zachowania się” sprawcy, zagrożenia dla interesu publicznego lub prywatnego w wyniku niewłaściwego działania funkcjonariusza publicznego / patrz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2013 roku, sygn. akt II KK 229/13 /. W konkluzji stwierdził, że samo przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązku albo też li tylko naruszenie właściwej procedury przy prawidłowej działalności w sferze imperium funkcji władczych, może jedynie stwarzać podstawy do odpowiedzialności dyscyplinarnej lub służbowej określonego funkcjonariusza publicznego albo quasi karnoadministracyjnej przewidzianej w ustawie z dnia 17 grudnia

2004 roku, o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych / Dz.U. z 2017 roku, poz. 1311 - tekst jednolity /.

Prokurator stwierdził, że uwzględniając wszystkie okoliczności ujawnione w toku postępowania sprawdzającego sygn. akt PR 2 Ds. 280.2017 - a w szczególności fakt, że ustalenia prawomocnie już zakończonego postępowania sprawdzającego Prokuratury Rejonowej Kielce-Wschód w Kielcach sygn. akt PR 4 Ds. 350.2016 jednoznacznie potwierdzają, iż w czasie związania Gminy Jędrzejów opisywaną tu wielokrotnie umowę Nr 14/2011 z Longinem Siemińskim nie dochodziło do nadużyć w obrocie gospodarczym mieniem gminnym w rozumieniu art. 296§1 k.k., czy też do niewłaściwego sprawowania kontroli ze strony przedstawicieli Urzędu Miasta Jędrzejowa w zakresie prawidłowości wykonywania przedmiotowej umowy w kontekście realizacji znamion przepisu art. 231§1 k.k. - w konsekwencji uznać trzeba, że li tylko deliktem karnoadministracyjnym Burmistrza Miasta Jędrzejowa - lub/albo podległych mu urzędników odpowiedzialnych za nadzór nad sprawami wymagającymi przeprowadzenia procedury przetargowej, w tym przypadku przy zawieraniu umowy dotyczącej realizacji zadania gminnego w zakresie zapobiegania bezdomności zwierząt i zapewnienia im opieki oraz ich wyłapywania - jest to, że taki kontrakt zawarto / z oczywistym z pogwałceniem przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku, Prawe Zamówień Publicznych / Dz.U. z 2017 roku, poz. 1579 - tekst jednolity z późn. zm. / dotyczących formuły przetargowej, jaka niewątpliwie powinna znaleźć zastosowanie przy procedowaniu w przedmiocie tej konkretnej umowy, co zresztą jednoznacznie potwierdziła doraźna kontrola przeprowadzona przez przedstawicieli Regionalnej Izby Obrachunkowej w Kielcach.

Na postanowienie w zakresie pkt 1 dotyczącego czynu z art. 231 §1 k.k. zażalenie złożyło Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie reprezentowane przez Prezesa Agnieszkę Lechowicz – organizacja zawiadamiająca o przestępstwie zarzucając naruszenie przepisów postępowania polegające na ocenie dowodów zgromadzonych w sposób dowolny co prowadziło do ustalenia, że w sprawie nie wystąpiło niebezpieczeństwo powstania szkody w interesie publicznym oraz naruszenie przepisów postępowania polegające na niepodjęciu inicjatywy dowodowej w celu ustalenia wystąpienia skutku czynu z art. 231 §1 k.k. tj. wystąpienia zagrożenia dla interesu publicznego podczas gdy działania osoby odpowiedzialnej z ramienia Gminy Jędrzejów za zawarcie umowy z dnia w dniu 15.02.2011r. oraz w latach 2012-2016 aneksów do niej naruszyły przepisy prawa materialnego, a ponadto były niekorzystne dla gminy powodując nieuzasadnione wydatki na opiekę nad bezdomnymi zwierzętami (nieproporcjonalnie wysokie koszty względem rezultatu) wnosząc o jego uchylenie w zaskarżonej części. W uzasadnieniu zażalenia podniesiono, że argumentem przemawiającym za uchyleniem postanowienia jest pogląd wyrażony przez prokuratora w postanowieniu z dnia 10.07.2017 roku w którym stwierdzono iż wobec dokonanych ustaleń faktycznych bezspornym jest, że do zawarcia umowy pomiędzy Gmina Jędrzejów a Longinem Siemińskim prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Hotel dla Zwierząt i Pactwa Domowego z siedzibą w Łodzi doszło z naruszeniem prawa w szczególności przepisów zawartych w ustawie Prawo Zamówień Publicznych. W tych okolicznościach zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przez Naczelnika Wydziału Inwestycji i Infrastruktury Technicznej w Urzędzie Miasta Jędrzejowa lub Burmistrza Miasta Jędrzejów występku z art. 231 §1 k.k. i ustalenie to stanowi dostateczną przesłankę do wszczęcia postępowania przygotowawczego. W dalszej części uzasadnienia skarżąca zaznaczyła, że prokurator dla badania skutku czynu z art. 231 §1 k.k. ograniczył się li tylko do wyjaśnienia jednego przypadku (psa o nr chip 9670000007679570). W ocenie skarżącej właściwa ocena skutków obowiązywania umowy i jej aneksów powinna opierać się na ustaleniu skutków jej obowiązywania z punktu widzenia interesu publicznego gminy, a w szczególności interesu polegającego na konieczności wywiązywania się z ustawowego obowiązku sprawowania opieki nad bezdomnymi zwierzętami przy równoczesnej dbałości o interes finansowy gminy.

Skarżąca podkreśliła, że prokurator pominął kwestie dbałości o interes majątkowy gminy, stwierdzając, że do naruszenia interesu publicznego gminy nie doszło i twierdzenie takie jest gołosłowne skoro nie oparte na żadnych ustalonych faktach. Skarżąca dodała, że biegły stosownej specjalności mógłby w sposób stanowczy wypowiedzieć się na temat skutków bezprawnego zawarcia i przedłużania przedmiotowej umowy i dopiero wtedy możliwa byłaby odpowiedź na pytanie czy bezprawne zawarcie umów przez gminę powodowało naruszenie interesu publicznego, a więc czy naruszenie procedury przetargowej miało tylko formalne konsekwencje czy także materialne. Skarżąca przywołała fakty powszechnie znane przynajmniej jej, że w wykonaniu umowy i aneksów gmina w latach 2011-2016 wysłała do schroniska 249 psów i w ciągu 6 lat obowiązywania umowy zapłacono L. Siemińskiemu kwotę 1.417.835,75 zł co w przeliczeniu na jednego psa daje kwotę 5.694 zł. Skarżąca stwierdziła, że ten sam efekt można było osiągnąć znacznie taniej i w dodatku można było uzyskać znacznie lepszą opiekę z punktu widzenia humanitarnej opieki ochrony zwierząt. Jednocześnie podniesiono, że przeciwko panu Siemińskiemu toczy się postępowanie karne o znęcanie nad zwierzętami przed Sądem Rejonowym w Sieradzu.

Prokurator wniósł o nieuwzględnienie zażalenia. Prokurator podkreślił, że argumenty skarżącej nie mogą stanowić podstawy do uchylenia decyzji o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 24 listopada 2017r., gdyż argumentacja nie odnosi się do tej konkretnej sprawy i jego zdaniem autorka zażalenia domaga się prowadzenia w istocie przeprowadzenia śledztwa w kierunku podejrzenia przez Burmistrza Miasta Jędrzejowa przestępstwa z art. 296 §1 k.k. czyli występkę nadużycia zaufania w obrocie gospodarczym, nie zauważając że Prokuratura Rejonowa Kielce Wschód w Kielcach pod sygn. PR 4 Ds. 320.2016 przeprowadziła już z jej zawiadomienia postępowanie sprawdzające w sprawie niedopełnienia ciężących obowiązków i nadużycia uprawnień w okresie 14 marca 2011 roku do 2 maja 2016r. przez Burmistrza Miasta Jędrzejowa jako osoby obowiązanej na podstawie przepisu ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi Miasta i Gminy Jędrzejów poprzez bezpodstawne ponoszenie kosztów w kwocie 13.991.25 złotych za psa o nadanym numerze chip 9670000007679570) w Hotelu i Ptactwa Domowego w Łodzi wyrządzenia przez to wymienionej jednostce szkody materialnej, które zostało zakończone prawomocnym postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa. W ocenie prokuratora skarżąca jeśli posiada nowe dowody lub wiedzę o okolicznościach powinna złożyć wniosek o podjęcie na nowo sprawy lub wszczęcie w jej zakresie śledztwa.

Sąd zważył co następuje.

W pierwszej kolejności dokonano oceny dopuszczalności wniesienia zażalenia na ponowne wydanie postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa w zakresie zaskarżonego punktu postanowienia. W związku z poszerzeniem katalogu podmiotów uprawnionych do wnoszenia zażalenia na decyzje o zaniechaniu ścigania jawił się problem, czy w przypadku ponownego wydania postanowienia o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania przygotowawczego wskazane w art. 306 § 1 i 1a podmioty inne niż pokrzywdzony są uprawnione do wniesienia zażalenia na takie powtórne postanowienie. Zgodnie z przeważającym zapatrywaniem judykatury i piśmiennictwa pokrzywdzonemu nie przysługuje zażalenie na ponowne postanowienie o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania przygotowawczego, natomiast może on wnieść subsydiarny akt oskarżenia (zob. tezę 7 oraz tezy 3–5 do art. 330). Innym podmiotom określonym w art. 306 § 1 i 1a uprawnienie do wniesienia skargi subsydiarnej bez wątpienia nie przysługuje, ponieważ określony w art. 55 § 1 zakres podmiotowy ograniczony jest wyłącznie do pokrzywdzonego. Trzeba też zauważyć, że ustawodawca nadał przepisom art. 306 § 1 i 1a, wprowadzającym zaskarżalność postanowień o zaniechaniu ścigania, charakter ogólny, nie różnicując kwestii ich zaskarżalności w zależności od tego, kiedy zostały one wydane i czy były już poprzedzone analogicznym postanowieniem uchylonym następnie przez sąd. Daje to podstawę do wniosku,

że przepisy art. 306 § 1 i 1a dotyczą zaskarżalności każdego postanowienia o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania przygotowawczego i takie zażalenie podlega rozpoznaniu merytorycznemu.

Sąd mając na uwadze zarzut skarżącej prezes Stowarzyszenia Obrona Zwierząt, iż prokurator ferując wydane postanowienie o umorzeniu śledztwa pominął kwestie dbałości o interes majątkowy gminy ,stwierdzając ,że do naruszenia interesu publicznego gminy nie doszło , z urzędu przeprowadził dowód z akt postępowania toczącego się i zakończonego przed Regionalną Komisją Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Kielcach w kwestii ustalenia czy zachowanie Burmistrza Jędrzejowa w związku z zawarciem umowy oraz kolejnych aneksów bez zachowania postępowania regulowanego ustawą prawo zamówień publicznych wywołało niekorzystne skutki finansowe dla Gminy Jędrzejów.

Lektura akt tego postępowania oraz wydanego rozstrzygnięcia i jego uzasadnienia pozwala na stwierdzenie ,iż naruszenie procedury ustawy Prawo zamówień publicznych nie wywołało skutków finansowych dla Gminy Jędrzejów. Ustalono ,iż wszczęta procedura zgodnie z postanowieniami ustawy Prawo zamówień publicznych w 2016 roku w trybie przetargu nieograniczonego doprowadziła do złożenia jedynie dwóch ofert , a więc konkurencja w tym zakresie była minimalna. Z kolei notatki dotyczące rozeznania cenowego poczynione przed podpisaniem aneksów wskazuje ,że chęć współpracy z Gmina Jędrzejów w tym zakresie wyraził tylko Hotel dla Zwierząt i Ptactwa Domowego reprezentowany przez Longina Siemińskiego. W postępowaniu w 2016 roku wpłynęły dwie oferty, w tym jedna od Longina Siemińskiego z ceną brutto 6,15 złotych oraz innego podmiotu z ceną 10 złotych brutto i postępowanie zakończyło się wyborem oferty Longina Siemińskiego , który zadanie wykonywał na podstawie umowy z 2011 roku i kolejnych aneksów za 5 zł plus VAT , a następnie 6 zł plus VAT . Stwierdzono ,że postępowanie przeprowadzone zgodnie z ustawą Prawo zamówień publicznych nie spowodowało ,że wpłynęła oferta cenowo korzystniejsza od tych przedkładanych od 2011 roku ofert Longina Siemińskiego. Wzięto nadto pod uwagę ,że konieczność realizacji przez Gminę Jędrzejów zadania z zakresu opieki nad bezdomnymi zwierzętami wywołane zostało wprowadzonymi przez schronisko w Dyminach ograniczeniami , co zmusiło do szybkich działań . Zdaniem sądu w tej sytuacji ustalenie czy w roku 2011 oraz kolejnych latach podmiotu realizującego zadania z zakresu opieki nad bezdomnymi zwierzętami zgodnie z procedurą określona ustawą Prawo Zamówień publicznych pozwoliłaby osiągnąć lepsze warunki dla zwierząt za niższą cenę jawi się jako niemożliwe do wykonania oraz wykazania. Zażalenie skarżącego uznać należy więc za niezasadne, sąd w pełni podzielił argumenty zawarte w decyzji prokuratora przy uwzględnieniu przeprowadzonych dowodów z akt postępowania przeprowadzonego przed Regionalną Komisją Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Kielcach .

Prokurator w sposób bardzo szczegółowy dokonał oceny złożonego zawiadomienia o przestępstwie i wydał końcową poprawną decyzję procesową, wprawdzie nie zagłębiając się w skutki finansowe tych umów dla gminy , ale czynność tę wykonał uzupełniająco sąd dochodząc do tożsamyh wniosków, iż czyn polegający na zawarciu umowy Nr 14/2011, o zapewnieniu opieki bezdomnym zwierzętom oraz umowy o świadczenie usług w zakresie hotelowania i zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom z terenu Gminy Jędrzejów wraz z prowadzeniem działań adopcyjnych z Longinem Siemińskim prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „Hotel dla Zwierząt i Ptactwa Domowego” z siedzibą w Łodzi, oraz sześciu kolejnych aneksów dotyczących przedłużenia okresu obowiązywania tej umowy datowanych odpowiednio na : 3 stycznia i 31 maja 2012 roku, 10 stycznia 2013 roku, 21 stycznia 2014 roku, 23 stycznia 2015 roku i 8 stycznia 2016 roku, bez przeprowadzenia w tym zakresie postępowania przetargowego w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych zawartych w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 roku, Prawo Zamówień Publicznych / Dz.U. z 2017 roku, poz. 1579 - tekst jednolity z późn. Zm/ nie

zawiera znamion przestępstwa z art. 231 §1 k.k. . Analiza akt postępowania przez Regionalną Komisją Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Kielcach związanej z naruszeniem dyscypliny finansów publicznych wniosek skarżącego Stowarzyszenia o powołanie biegłego , który mógłby w sposób stanowczy wypowiedzieć się na temat skutków bezprawnego zawarcia i przedłużania przedmiotowej umowy , czyni zbytecznym. Odpowiedź na to pytanie zawierają akta tegoż postępowania. Nie należy też tracić z pola widzenia okoliczności ,że to właśnie Regionalna Izba Obrachunkowa jest organem zajmującym się kontrolą finansów jednostek samorządu terytorialnego. Stwierdzić więc należy, iż brak jest jakiegokolwiek podstaw do wysnucia tezy ,że wskutek zawarcia umów z pominięciem procedury określonej ustawą Prawo zamówień publicznych doszło do powstania szkody w znaczeniu majątkowym lub osobistym i tym samym wyczerpania przez określone osoby znamion czynu z art. 231 §1 k.k. Co więcej skutki finansowe dla Gminy Jędrzejów miały raczej charakter pozytywny, skoro cena zaproponowana przez Pana Longina Siemińskiego była dużo niższa niż cena wywoławcza innego podmiotu . Kwestia tzw. jakości świadczonych usług jest kwestia oceną bo z punktu widzenia dyscypliny finansów publicznych w procedurze zamówień publicznych jednym z najistotniejszych kryteriów jest cena. Należy także podkreślić ,że zainteresowanie świadczeniem tego typu usług dla Gminy Jędrzejów w zasadzie było minimalne. Z kolei podnoszona okoliczność, iż toczy się postępowanie o znęcanie nad zwierzętami przeciwko Longinowi Siemińskiemu w Sądzie Rejonowym w Sieradzu sygn. akt II K 659/17 nie ma znaczenia dla oceny prawidłowości zawieranej umowy Nr 14/2011 , o zapewnieniu opieki bezdomnym zwierzętom oraz umowy o świadczenie usług w zakresie hotelowania i zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom z terenu Gminy Jędrzejów wraz z prowadzeniem działań adopcyjnych z Longinem Siemińskim oraz sześciu kolejnych aneksów dotyczących przedłużenia okresu obowiązywania tej umowy datowanych odpowiednio na : 3 stycznia i 31 maja 2012 roku, 10 stycznia 2013 roku, 21 stycznia 2014 roku, 23 stycznia 2015 roku i 8 stycznia 2016 roku ,skoro zaistniała ona po zawarciu umowy i aneksów. W przypadku orzeczenia stwierdzającego winę w/w może mieć znaczenie dla dalszej współpracy, ale na przyszłość. Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Magdalena Machura
sekretarz sądowy